

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vereniging Hoekschewaards Landschap

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Pytania prejudycjalne

Czy decyzja wykonawcza Komisji [(EU) 2015/72] z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia ósmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na atlantycki region biogeograficzny ⁽¹⁾ jest ważna, o ile mocą tego aktu został włączony do tego wykazu obszar „Haringvliet” (NL1000015), przy czym jednak do tego wykazu nie włączono Leenheerenpolder?

⁽¹⁾ Dz.U. L 18, s. 385.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (Anglia i Walia) w dniu 23 maja 2016 r. – M. S./P. S.

(Sprawa C-283/16)

(2016/C 279/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (Anglia i Walia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnioskodawczyni: M. S.

Strona pozwana: P. S.

Pytania prejudycjalne

- (i) Czy w sytuacji, gdy wierzyciel świadczeń alimentacyjnych zamierza wykonać w danym państwie członkowskim postanowienie, które uzyskał w innym państwie członkowskim, rozdział IV rozporządzenia 4/2009 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zobowiązań alimentacyjnych”) przyznaje mu prawo do skierowania wniosku o wykonanie tego postanowienia bezpośrednio do właściwego organu wezwanego państwa?
- (ii) Jeżeli odpowiedź na pytanie (i) jest twierdząca, to czy rozdział IV rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych należy interpretować w ten sposób, że oznacza on, iż każde państwo członkowskie jest zobowiązane do ustanowienia procedury lub mechanizmu umożliwiającego uznanie tego prawa?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz.U. 2009, L 7, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 26 maja 2016 r. – Z Denmark ApS/Skatteministeriet

(Sprawa C-299/16)

(2016/C 279/28)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Z Denmark ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE⁽¹⁾ w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że objęta zakresem zastosowania art. 3 tej dyrektywy spółka będąca rezydentem państwa członkowskiego, która w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej sprawy otrzymuje odsetki od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego, jest „właścicielem” tych odsetek w rozumieniu tej dyrektywy?
 - 1.1. Czy pojęcie „właściciel [odsetek]” użyte w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować zgodnie z odpowiadającym mu pojęciem użytym w art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r.?
 - 1.2. Jeśli na pytanie 1.1. należy odpowiedzieć twierdząco, czy pojęcie to należy zatem interpretować jedynie z uwzględnieniem komentarzy do tego art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r. (pkt 8), czy też przy dokonywaniu tej wykładni tej można zastosować późniejsze komentarze, m.in. te dokonane w dodatkach z 2003 r. w przedmiocie „spółek pośredniczących” (pkt 8.1, obecnie pkt 10.1), czy też te dokonane w dodatkach z 2014 r. w przedmiocie „obowiązków umownych i wynikających z przepisów prawnych” (pkt 10.2)?
 - 1.3. Jeśli komentarze z 2003 r. mogą zostać zastosowane przy dokonywaniu tej wykładni, jakie znaczenie przy ocenie tego, czy spółka może zostać uznana za niebędącą „właścicielem [odsetek]” w rozumieniu dyrektywy 2003/49/WE, ma w takim przypadku to, czy rozpatrywane odsetki są dopisywane do kapitału („rolled up”), czy odbiorca odsetek ma umowny lub wynikający z przepisów prawa obowiązek do przekazania ich innemu podmiotowi, oraz to, czy znaczna część otrzymujących odsetki podmiotów uznanych w państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, za „właścicieli odsetek”, jest rezydentami w innych państwach, również członkowskich, z którymi Dania zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, efektem czego zgodnie z duńskim ustawodawstwem istnieje podstawa do pobrania podatku u źródła, jeśli te podmioty były pożyczkodawcami i otrzymały odsetki w sposób bezpośredni?
 - 1.4. Jakie znaczenie dla rozpatrzenia kwestii, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich „właściciela” w rozumieniu dyrektywy ma to, że sąd odsyłający po dokonaniu oceny okoliczności faktycznych stwierdzi, iż spółka otrzymująca odsetki – pomimo tego, że nie jest ani umownie, ani na podstawie przepisów prawa zobowiązana do dalszego przekazania otrzymanych odsetek innemu podmiotowi – nie ma „pełnego” prawa do „korzystania i pobierania korzyści” z odsetek o którym mowa w sporządzonych w 2014 r. komentarzach do modelowej konwencji podatkowej z 1977?
2. Czy powołanie się przez państwo członkowskie na art. 5 ust. 1 dyrektywy o stosowaniu w przypadku zwalczania nadużyć przepisów krajowych czy też na art. 5 ust. 2 wiąże się z przyjęciem założenia, że to państwo członkowskie przyjęło szczególny przepis wykonawczy do art. 5 dyrektywy czy też że w tym prawie krajowym ustanowione zostały powszechnie obowiązujące przepisy czy też zasady dotyczące nadużyć i oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, które mogą być interpretowane zgodnie z tym art. 5?
 - 2.1. Jeśli na pytanie 2 należy odpowiedzieć twierdząco, czy § 2 ust. 2 lit. d) duńskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym ograniczony obowiązek podatkowy w zakresie dochodu z odsetek nie obejmuje „odsetek zwolnionych z opodatkowania z tytułu dyrektywy 2003/49/WE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich”, można uznać za taki szczególny krajowy przepis, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?
3. Czy postanowienie zawarte w podpisanej przez dwa państwa członkowskie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania sporządzonej zgodnie z modelową konwencją OECD, zgodnie z którą opodatkowanie odsetek jest uzależnione od tego, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich właściciela, stanowi oparty na umowie przepis niezbędny do zapobiegania nadużyciom finansowym, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?

4. Czy państwo członkowskie, które nie chce uznać tego, że spółka z innego państwa członkowskiego jest właścicielem odsetek, i podnosi, że ta spółka z innego państwa członkowskiego jest sztucznie stworzoną spółką pośredniczącą, jest zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE czy też art. 10 WE zobowiązane do udzielenia informacji, kogo w tej sytuacji państwo to uznaje za właściciela [odsetek]?
5. Czy w przypadku, gdy spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem jednego państwa członkowskiego, a spółka otrzymująca odsetki jest rezydentem w tym innym państwie członkowskim i nie jest uznawana w tym pierwszym państwie członkowskim za „właściciela” odsetek zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE i dlatego podlega w tym państwie członkowskim odnośnie tych odsetek ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, art. 43 WE w związku z art. 48 WE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym to pierwsze państwo członkowskie przy opodatkowaniu niebędącej rezydentem spółki nie bierze pod uwagę kosztów mających postać kosztów odsetkowych, które spółka otrzymująca odsetki poniosła w okolicznościach takich jak okoliczności niniejszej sprawy, podczas gdy co do zasady takie koszty odsetkowe zgodnie z ustawodawstwem tego państwa członkowskiego podlegają odliczeniu, a będąca jego rezydentem spółka otrzymująca odsetki może z tego względu odliczyć je od dochodu podlegającego opodatkowaniu?
6. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana za objętą w nim w zakresie tych odsetek ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 43 WE w związku z art. 48 WE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym to drugie państwo członkowskie nakłada na (zależną) spółkę zobowiązaną do potrącenia podatku u źródła w przypadku zwłoki w płatności wymóg uiszczenia odsetek za zwłokę o wyższej stawce niż stawka odsetek za zwłokę wymaganych w państwie członkowskich w przypadku skierowania wierzytelności podatkowej dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych (obejmującej m. in. dochód z odsetek) wobec spółki będącej rezydentem tego samego państwa członkowskiego?
7. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana w tym państwie członkowskim odnośnie tych odsetek za podatnika objętego ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 43 WE z związku z art. 48 WE (bądź też art. 56 WE), razem lub każdy z osobna, wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym,
- 7.1. to inne państwo członkowskie nakłada na spółkę wypłacającą odsetki obowiązek potrącenia podatku od odsetek u źródła oraz odpowiedzialność wobec organów publicznych za niepobrany u źródła podatek, jeśli nie ma takiego obowiązku potrącenia podatku u źródła w przypadku, gdy spółka otrzymująca odsetki jest rezydentem w tym innym państwie członkowskim?
- 7.2. spółka dominująca w tym innym państwie członkowskim nie ma obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych przez dwa pierwsze lata podatkowe, lecz może zacząć płacić ten podatek dopiero znacznie później niż data wymagalności podatku potrącanego u źródła?

Trybunał Sprawiedliwości UE jest proszony o połączenie odpowiedzi z odpowiedzią na pytanie 6.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (Dz.U. 2003, L 157, s. 49).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dublin Circuit & District Civil Courts Office (Irlandia) w dniu 6 czerwca 2016 r. – Maria Isabel Harmon/Owen Pardue

(Sprawa C-321/16)

(2016/C 279/29)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Dublin Circuit & District Civil Courts Office